

Sound & Science: Digital Histories

Archives NAG: Geluidstichting: Series of newspaper clippings, 1937-1938

<https://acoustics.mpiwg-berlin.mpg.de/text/geluidstichting-series-newspaper-clippings>

Scan licensed under: [CC BY-SA 3.0 DE](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/de/) | Max Planck Institute for the History of Science

„Lawaaimakers“ werken voor de wetenschap

Nieuwe metingen met den sonometer

Al merkt men er naar buiten toe niet veel meer van, nog steeds wordt er gestreden tegen het lawaai. De verkeerspolitie gaat in samenwerking met het laboratorium van prof. Benjamins voort met het verzamelen van gegevens, die de wapenen zullen zijn, waarmee binnen afzienbaren tijd een nieuwe veldtocht zal worden ingezet.

Nadat eenigen tijd geleden opmetingen van signaalhorens zijn verricht, heeft de verkeerspolitie gistermiddag met dr. H. C. Huizing nabij de Hondsruglaan de sterkte gemeten van een andere lawaai-bron, de uitlaten van motorrijwielen.

Op een verlaten laan in Helpman stonden hoofdinspecteur Van Dijk, dr. H. C. Huizing met een assistent en vier motoragenten met hun beide motoren met zijspan. Als gasten waren er de bezitters van motorrijwielen en motorbakfietsen. Twee complete groentenwinkels op drie wielen dongen mee naar de eer van het minste lawaai te maken, verder motorrijwielen van uiteenlopende merken en verschijning. Er waren particuliere motorbezitters en handelaars, die de politie een keur van vervoermiddelen ter beschikking stelden. Al deze apparaten hadden één ding gemeen: dat zij decibels naar hartelust produceerden.

Pièce de milieu was de sonometer van dr. Huizing, het ingenieuze decibels-metende toestel waarover wij reeds eerder geschreven hebben. Het toestel stond op het trottoir, de microfoon, het gevoelige oor van den sonometer, op een statief midden op den rijweg. Twintig meter boven den wind moesten de demonstrateurs eerst hun vehikel stilstaand laten vallen, daarna onder den wind op zeven meter afstand langs rijden. Dit zijn de wettelijke meetnormen. Ten overvloede werd de sonometer nog vlak voor den uitlaat gebracht. De uitkomsten werden door dr. Huizing zorgvuldig genoteerd.

Er werd ook een motorfiets vertoond, die om zooveel mogelijk lawaai te kunnen produceren op den uitlaat een megafon had.

De wet is in dit geval vóór de practijk aan. Men heeft de voorschriften van de wet thans toegepast, om te zien wat daarmee te bereiken valt. Want de wet geeft wel het aantal toelaatbare decibels aan, doch schrijft nergens voor waarmee dat nagemeten moet worden. Op dit gebied is men nog pas aan de proefnemingen toe. Het is de bedoeling van de politie om een inzicht te krijgen en wat de wet wel en wat zij niet wil toelaten en of deze normen voor de practijk bruikbaar zijn. Het vermoeden is namelijk, dat deze normen voor afdoende lawaai-bestrijding te hoog liggen. Verder zal dr. Huizing met de gisteren verzamelde gegevens het vraagstuk verder bestudeeren.

Decibels.

TOEN ik nog maar net op school was,

Gaf men mij al onderricht

In diverse lengte-maten,

Wichts-maten en gewicht.

Deca-, hecto-, deci-, centi-

Millimeters leerden wij,

En nu komen er in éénen

Nog de decibellen bij.

Wat of decibellen bennen

Legde mij mijn zoontje uit:

Het is een meetmaatmethode

Voor het meten van 't geluid.

Mina met haar koffiemolen

Maakt drie tiende decibel;

Haar stofzuiger haalt de tachtig.

(Dies wensch ik haar naar de hel).

Pa snurkt 's nachts tien decibellen,

Maakt zijn echtgenoot helsch,

Jan, die soep slurpt, krijgt een standje:

Jan, je slurpt drie decibels!

In romans krijg je te lezen:

Stilte was in 't nachtelijk uur;

Stilte — niets verbrak de stilte,

Stilte was in de Natuur.

Héél ver in de verre verte

Klonken, in den sterren-nacht,

Zoete nachtegaleen-zangen,

Een kwart decibel — zóó zacht....

SCHUCHT'RE vrijers geven meestal

Een drie-decibellenzoen,

Wat ze met tien-decibellers

Later nog eens overdoen.

Decibel — toen ik het hoorde,

Snapte ik het werkelijk niet;

Decibel — wát zou dat wezen?

't Dacht aan Daisy Bell, het lied.

Maar toen las ik van: politie

En contrôle-apparaat

En den strijd der decibellers

Tegen het lawaai op straat.

Tòch ben ik er niet goed achter:

Kijk eens hier: veronderstel,

Dat 'k één tiende decibel bel

Als ik aan mijn fietsbel bel.

Als we met zijn tien en bellen,

Een oorspronkelijk gebeurt soms wel,

Bellen wij met onze bellen

Dus precies één decibel.

Bellen wij met honderd bellen,

Dan wordt dat tien decibel,

Máár — dan komt 't metrieke stelsel

Naar mijn meening in de knel:

Kijk eens hier: 10 deci meter

Zijn één meter — snapt U wel?

Dus 10 deci bel, da's lógisch,

Zijn dan ook precies één bel.

Dus dan krijg ik: honderd bellen

(Het bezorgt me kippenvel)

'k Zeg: dan krijg ik: honderd bellen

Zijn te zamen maar één bel.

DEZE decibelletrie past

Goed in den modernen tijd

En geeft examinatoren

Weer een nieuwe moog'lijkheid:

Reken uit: wanneer een tijger

Drie en tachtig decibelt

En de zeven welpen twintig,

Waarbij wordt verondersteld,

Dat één van die welpen heesch is,

Evenals de tijgerin,

Hoeveel tijgerdecibellen

Decibelt dan dat gezin?

't NIEUWE werkwoord: decibellen

Moet in 't woordenboek vermeld:

Decibelt U? Belt U deci?

Hebt U al gedecibeld?

Heeft Uw zoon al zijn examen

Decibelloge gedaan?

Decibelloogen worden

Mak'lijk decibellomaan.

Als Pygmalion het hoorde,

Zéér waarschijnlijk vroeg ze dan

('t Klinkt zoo gek nog niet): zeg, ben je

Soms decibelazerd, man?

(Nadruk verboden) CLINGE DOORENBOS.

Hitler heeft in zijn programrede van 30 Januari van dit jaar de eerste aanwijzing gegeven, dat er tusschen Berlijn en Brussel besprekingen gaande waren over een oplossing van hun wederzijdsche politieke verhouding. Later bleek, dat er reeds kort na koning Leopolds rede diplomatieke besprekingen waren geopend, welke echter aanvankelijk niet wilde vlotten, omdat Berlijn vasthield aan de gedachte van wederkerige garantie. De Fransche en Engelsche eenzijdige verklaringen blijken echter zoowel den weg voor Berlijn als voor Brussel te hebben geëffend. Zooals uit de heden door Berlijn in extenso gepubliceerde verklaring van de Deutsche regering blijkt is ook die eenzijdige en naar den vorm aangaande aan de Fransch-Britsche verklaring, zooat België thans van de drie mogendheden, die samen met België deel hebben uitgemaakt van het oude verdrag van Locarno, den waarborg heeft gekregen voor zijn territoriale integriteit.

Voor België mogen deze drie verklaringen van gelijke waarde zijn voor zoover zij zijn politieke evenwicht herstellen, de Deutsche verklaring verdient in ruimeren zin eenige nadere aandacht. De opzegging van het verdrag van Locarno geschiedde formeel op grond van het Fransch-Russisch bondgenootschap, maar was in werkelijkheid uiting van verzet tegen het stelsel der collectieve verdragen, zooals dat nog zijn hoogste belichaming vindt in het Volkenbondspact, waarmee zoowel de Vredesverdragen als het verdrag van Locarno werden verbonden. Als derhalve thans de Deutsche verklaring constateert, dat „de Belgische regering besloten is te verhinderen, dat het Belgische gebied voor een aanval op een anderen staat als doormarschgebied of als operatiebasis te land, ter zee of in de lucht wordt gebruikt“, dan krijgt men den indruk, dat deze constatering ook gericht is tegen de desbetreffende bepalingen van het Volkenbondspact, waarbij de Volkenbondleden een beroep op elkaar doen om hun grondgebied als militair doormarschgebied open te stellen ingeval van geconstateerde agressie. Afgescheiden van de vraag, of de Volkenbond ooit tot militaire sancties zou besluiten, ook afgescheiden van de vraag, of de Volkenbond bij zijn voornemen tot hervorming dergelijke drastische bepalingen zal schrappen, schept de Deutsche verklaring voor België bij voorbaat een conflict in het geval Duitsland en de Volkenbond met elkaar in een conflict zouden geraken, dat een anderen haard heeft dan Rusland. De consequenties in dit opzicht zijn voor het oogenblik niet duidelijk. Wat overigens West-Europa betreft, staat de zaak eenvoudig sinds Hitler bij den terugkeer van het Saargebiet tot Duitsland in Maart 1935 heeft verklaard, dat Duitsland geen territoriale ambities meer heeft ten aanzien van het Westen. Maar de verhouding tusschen West- en Oost-Europa is nog steeds in het Volkenbondspact vastgelegd, en daarbij is ook België betrokken. Moet men thans aannemen, dat België zich voor Oost-Europa heeft gededesinteresseerd?

De Deutsche verklaring intrinsiek waard is, zal slechts in de practijk kunnen blijken. De wereld heeft nog steeds onaangename herinneringen aan 1914, toen Duitsland den waarborg van neutraliteit viel. Zij kan zich ook niet losmaken van de gedachte aan het Deutsche nationaal-socialistische rechtsbeginsel: „recht is wat den Staat van nut is“.

KORTE BERICHTEN

Volgens een bericht uit Houston (Texas) zijn zes Venezolaansche zeelieden gedood en zes andere ernstig gewond tengevolge van de ontploffing van een oliereservoir aan boord van het tankschip „Paraguana“.

— De Deutsche ambassadeur te Londen Von Ribbentrop, die zich op het oogenblik te Berlijn bevindt, heeft den hertog en de hertogin van Windsor een diner aangeboden.

In niet te vergeten, moet een eerlijke kans in den strijd om het bestaan worden gewaarborgd. Die kans te grijpen, moet naar liberaal inzicht te allen tijde de taak van het individu zelf blijven.

In eerst teit zit heeft trekk